

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezuševoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglasov i cm² 75 par; 1/4 stran: dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više odvsake reči pol D. Med tekstom cm² 1:50 D., v Poslanom 2:50 D. Takso za oglase plača uprava i da za vse oglase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Proti zbogšanji.

Prvokrat po sedmi letaj čujemo, da se je gospodarska politika v našoj državi obrnola v drugi kraj. Dozdaj smo bili navajeni vsikdar samo to računati, kelko so nam štero leto več bremen naložili. Ljudstvo je s strahom gledalo kak se je od leta do leta bole stiskavali. Šle so pritožbe, protesti, da gospodarsko pogiblemo, a vse zaman, niti naše, niti glase naši poslancov, ki zastopajo večino slovenskoga naroda, neso šteli poslušati. Vsaka upravičena zahteva ljudstva se je razbila na trdokornosti ljudi, ki so meli v rokaj ravnanje gospodarske politike v državi.

Prvokrat od tistimao, kasmoprišli v našo državo, se je zgodilo, da so pri stoli vlade začeli misliti na olejšavanje bremen, štera nosi ljudstvo. Naša stranka je v tom kratkom časi, ka je na vladi, pokazala, da je zaistino ljudska, da je ljudska ne samo zato, ar jo voli večina slov. ljudstva nego zato, ar z največšov ljubeznostjov zagovarja. Ne malo je ravno zasluženje naše stranke da se je obrnola na bogše. I naša stranka, kak to vsikdar naglašala, ar je postavljena na fundament krščanski istin, gleda za vsaki stan.

Njene plodonosne politike, kak piše „Slovenec“, so veseli polodelavec, ar je določeni penez za popravu potokov, ki narastejo v nevihtaj, 1 milijon je za polodelavske razstave, 26 milijonov je za būranje vodin, ar se zaostane dače lahko plača s priznanicami, štere so dozday brez vrednosti ležale doma, ar se nede pobirala več 10 procentna doklada. Veselili se bodo tisti, ki dajo grūnte na sebe pisati, ar plačajo polovico, oziroma edno tretjino menje desetoga peneza. Za mlatitev de bogše, ar nede na benzini nikše dače i de te nekelko falejši. Te gospodarske politike do se veselili tudi gorički vertovje, ar njim nede trbelo od galica, s šterim škropijo trsje, plačuvati veliko carino.

Najvekša rana na našem delavskom pitanji je prezposelnost. Jezere i jezere delavcov z žalostjov gleda v bodočnost i se pita ka bo, či nede dela? Vlada šče vzeti vekše peneze na posodo za delanje cest, šče organizirati delo, da vsaki, ki si šče z delom služiti krūh, dobi delo. Nastavila je fondácijo, da se napravijo za siromaške delavske družine prilična stanūvanja, i bo s tem nekelko poskrbljeno tudi za zdravje tej siromaški družin. Vdovice od državni služebnikov, so po smrti svojega moža bile vržene takre-

koč na cesto. Za nje se je tudi poskrbelo. Penzionisti so postali ednaki z drugimi penzionisti v Srbiji, šteri so dozday dablali ravno telko dinarov kak naši kron.

Podprla se bo tudi izobrazba, ar se je šolam i društvam olejšalo njihovo delo s tem, da njim nede trbelo plačuvati razločni taks.

To je ščista novi dūh, dūh ednakosti vsej državljanov. Dozdaj so meli vnogoštere vugodnosti samo v Srbiji, zdaj pa so se po zasluženi naši poslancov, ki so ministri, te raztrgnole tudi na naše prečanske kraje.

Naš narod, šteri je zvekšega volo Slov. ljudsko stranko ma veliko zadoščjenje v tom. Kelkokrat je mogeo naš volilec čuti od političnoga nasprotnika, da je politika naše stranke ne plodna, ar nešče iti v vlado. Šla je i komaj par tjednov ma reč pri ravnanji države, je v tom kratkom časi je pokazala vso svojo ljubezen do svojega ljudstva. Dr. Korošec, njemi voditeo je na shodi na Vrhniki ne zaman povedao: „Pride čas, kda bo očivesno vse, od česa smo se pogajali. Pride den, kda se nedvojilivo skaže, da smo mislili na našega polodelavca, delavca, obrtnika, uradnika, na vse stane, da nesmo nikoga pozabili.“

NEDELA.

v posti tretja. Evangelij spisao sv. Lūkač v 11. poglavji od 14—28 vrste. V danšnjem sv. evangeliji pravi Gospod: „Vsako kralstvo, ki je samo v sebi razdvojeno, se razruši i hiša na hišo spadne“. S temi rečmi govori Jezus Kristus od edinosti sv. Matercerkvi. Vsaka družba mora biti edina, či šče cveteti, se razvijati in dosegnoti svoj namen. Kembole je edina, tembole je močna, stalna. Od Kristusa nastavljena sv. Maticerkev je najbolje edina družba na zemli.

Keliko glav, teliko misli, a bole povedano zmešlavic je dnesden; vsaki šče meti svoje misli, svoje poglede. Ka ma eden vučjenjak za istino, proglašala drugi za zmoto. Nikše edinosti nega v mišljenji niti v hotenji, ne pri vučjenjakaj, modrijanaj i umetnikaj. Ka se dnes v nébo pozdigavle, se že vūtro zavrže i je pozableno. To je pot needinosti, kder nemajo svetlosti sv. vere.

Prave edinosti nemajo samo neverniki, nego tudi vse tiste krivovere, štere so se ločile od sv. Matercerkvi.

Pri vsakoj krivoj veri najdemo dosta ločink; eden tak vči

drugi inači. Našo ljubleno Matercerkev pa kinča čudovita edinost v verevadlūvanji, v svestvaj. Naša Cerkev je ne od dnes ali večera ali 9. ali z 16. stoletja, nego obstoja že blūzi 2000 let. Računa nad 300 milijonov kotrig vsej narodov razločnih krajov i držav. A vsi katoličani mamo edno vero, en krst in ednoga Gospoda.

V katakombaj kda je živela sv. Cerkev svojo mladost, svoj mantrniški čas, najdemo isto vero, štero mi dnes vadlūjemo, najdemo ista znamenje za daritev sv. meše i svestva, štere vidimo ešče denešnji den v naši cerkvaj. Najstarejši cerkveni očevje kda so ešče pravoslavni tudi priznavali rimskoga papo za svojega poglavara, včijo istenavuke, štere oznanja naša Maticerkev. Ta istina je pripelala angleške duhovnike: Fabra, Newmanna, Mannigalija pa pravoslavnega Rusa, Vladimira Solovjeva v katoličansko Cerkev.

Ka vči Maticerkev v našoj Slovenskoj krajini, isto vči katoličanski duhovnik v Ameriki, Avstraliji, Afriki i Aziji. Po vsem sveti vadlūjejo katoličanci rimskoga papo za svojega poglavarja. Ali poznamo kde lepšo i bole edino družbo kak je sv. Cerkev štero vodi Sv. Dūh? Ne, nihče! Tudi nasprotniki občūdūjejo Cerkev zavolo njene edinosti.

Sv. Irenej pravi od Matercerkvi: »Čiravno je Cerkev razširjena med vsemi narodi, je vendar edina kak bi stanūvala v dnoji hiši; verje i lūbi isto, kak da bi mela samo edno dūšo, vči isto, kak da bi mela samo eden jezik. Govorenje vernikov je razločno, navade so razločne, a povsed je eden navuk, povsed ista vera, pokorščina i ljubezen.

Čudovita je ta edinost, znamenje, da je katol. Matercerkev Bog nastavo i da ma edino ona vso istino. Povejmo tudi mi kak je pravo mirajoči irski voditeo C. Connel: Mrtvo telo dam materi zemli, dūšo Bogi, vso ljubezen pa Matercerkvi.

Velike dačne olejšave.

Na svojoj seji dneva 11. toga meseca je vlada sklenola, da predloži narodnoj skupščini (poslancom več važni odločb, med šterimi prinašamo zavolo pomenkanja prostora samo najvažnejše.

1.) Od dače na vkūpne dohodke (štera se je pobirala samo v krajev zvūn Srbije op. ur.) se v prišestno nede več pobirala 30 procentna doklada.

2.) Da nede trbelo plačuvati dače od novozidani hiš, se raztegne na vso državo (dozdaj

je samo v Srbiji ne trbelo plačuvati). V varašaj z večimi kak 50 jezer stanovniki, do nove hiše oproščene dače za 20 l., v varašaj z 25 jezer stanovniki 15 let, vsikdi indri 10 let.

3.) Takse pri prepisūvanji gibajoči dugovanj se znižajo od 2 na 1 procent; pri negibajoči pa od 6 na 4 procenete.

4.) Samo tisti plačajo dohodnino, ki majo od 6 jezero dinarov več dohodkov.

5.) Vlada dobi oblast, da lahko reši plačuvanje taks i dače posojilo, štero jemlejo oblastne (varmegijōvske) okrajne (varaške) i občinske samouprave (samoravnanje) za javne namene.

6.) Za dačne zaostanke se bodo namesto gotovi penez jemale priznanice od 20 procentov zadržani penez, štere so odtegnoli pri štemplanji. Davčni uradi pa priznanice sprimejo samo od tisti oseb, na štere se glasijo. S priznanicami, štere bi što od drugi znakūpo, nede nihče mogeo kaj plačati. Zaostane dače bodo sterjavali v 4 letaj.

7.) Hranilne vloge (v hranilnico djani prišparani penezi) na hranilne knjigice so brezi pogleda na visikost šume rešūjejo vsake dače, ravnotak tudi tekoči računje.

8.) Taksa za koncerte (popevanje, igranje), prireditvi i kinemotografske predstave, štere pripravla šolska mladina, telovadna (Orli i druga) društva, Rdeči križ pa invalidska društva se odpravljajo.

9.) Benzin, šteri se potrebūje pri polodelstvu (mlatiti) se rešavle vsake dače.

10.) Vlada dobi oblast, da prepela penzioniste, ki so bili v kronaj plačani, v dinarsko penzijo (kelko so dozday dablali kron, telko dobijo dinarov) i nastavi fondácijo za penzijo družinam pokojni uradnikov.

11.) Minister za socialno politiko se pooblasti, da lahko nastavi fondácijo za davanje poside na fal intereš za delavska stanūvanja.

12.) Vlada dobi pooblašćenje, da lahko prenese na oblasti (oblastne zbore) posamične posle državnoga ravnanja i da njim za te posle tudi odstopi primerne dohodke.

To so, kak smo že povedali, samo nešterne važnejše odločbe, štere bode z novim proračunskim letom (to je 1. apr. toga leta) vpelane. Te rešitvi i olejšave, s šterimi se Slovencom reši na stotine milijonov penez, so dosegnoli poslanci naše stranke, ki so na vladi.

Rešujmo mladino.

Te dni so časopisi prinesli žalosten glas od ednoga dijaka v Ljubljani. Dobo je slabo pričevalo v šoli i zato je šo pa se obeso. Dečko v cveti svojega življenja — star je bio 18 let — zablodi tak, ka se nit toga življenja pretrga! Ali je to ne strašno? Pa ne sme no misliti, ka bi ta njegova nesreča mela začetek v slabom šolskom pričevali. Ne, nego zašo je v slabo tovarišijo, štera njemi je vzela poštenost, marljivost, veselje do dela i do lepoga življenja, strgala njemi je iz srca vero i pobožnost pa vso dobro vzgojo, štero je prineseo od skrbne matere i dobrega oč. Vej pravijo, ka je dečko do petnajstoga leta bio jako vrli, pošteni, veseli srečen, zadovoljen. Zato je pa tudi v šoli bio odličnjak, to je, med prvimi dijaki. Lagoja tovarišija njemi je počasi, počasi vlevała čemer v srce, dokeč ga je ne skvarila. Doma je bio z Mokronoga, v Ljubljani je hodo v šolo že peto leto. Bio je na kvarteri pri ednoj hiži. Življenje i konec toga nesrečno-dijaka je kričeča pelda vsem našim dijakom, starišom i tistim, ki majo dijaka na kvarteri. Je pa tudi glasen opomin celomi našemi narodi. Dobro si trbe zapomniti, ka či je za vso mladino dosta nevarnosti na sveti, je za dijaka i dijakinjo takših nevarnosti vno go več. To so slabe knige i spisi, brezverska društva kak n. pr. sokoli, šteri ravno te dni na vso moč delajo. ka bi zgrabili kak največ, nadalje pokvarjena pajdašija i slabo stanovanje. Či dijak z domi hodi, ta pot je tudi nevarna. Žalostno je, ka vno gi starišje na te nevarnosti ne mislijo, dokeč ne spoznajo, ka je spadno v nje. Te je že dostakrat prekesno. Starišje gledajo samo na dvoje. Prvič, da kak najmenje košta, potom pa da dijak bar za silo ide v šoli naprej.

Pa vendar je glavno vzgoja srca, vzgoja, štera pripravla mladoga neizkušane ga človeka za kesnejše življenje, gda postane samostojen uradnik, dela-

vec za lüstvo, štero žele meti poštenjake. Ka pomaga vučena glava pa prazno srce, brezi najpotrebnejših krščanskih jakosti? Takši so telko bole nevarni lüstvi kelko bole so vučeni.

Pa gde se naj to mlado, nestalno srce vzgaja kak trbe za pridoča leta, gda dijak nede več to, nego začne v svojem pozvanji samostalno i delavno življenje? Ali se ne pripeti lejko, ka dijak, nad šterim so starišje meli telko vüpanja, ka de dober, pošteni delavec v svojem pozvanji, postane njim, sebi i narodi v sramoto pa škodo? To se preveč lejko zgodi, či je dijak ne dobro vtrdjeni v verskom tali. Starišje naj ne mislijo, či sin dijak ide vsako nedelo pa svetke v cerkev i či doma moli pa je bogaven, ka je to zadosta. To so lepe lastnosti nego ne so vse. Pltanje je, či de kesnej tudi takši. Ka pa či ešče to zgibi? Gda več nede pod varstvom starišov, ne bo znabiti v nedelo do desete v posteli po obedi pa v krčmi ali med slabov družbov? Svet vleče, mami i obeče vno go takšega, ka se mladomi srce dopadne. Ali bo vaš dijak znao ločiti dobro od slaboga? Pa ka je več, bo vtrdjeni telko, ka se nede dao preslepiti? Tudi tu vala pregevor: Kam se drevo nagne v mladosti, ta visi i ta spadee. Zato starišje morejo dosta dosta, več misliti na pravo vzgojo svojega študenta. Ta prava vzgoja pa je v tom, da v ogradi dijakovoga srca kakša skrbna roka neprestano dela kak vrtnar na svojem ogradi. Lepe rastline trbe podlivati, privežuvati i čuvati, travo, luliko pa sproti trgati i vničevati. Ar starišje za takše delo nemajo časa pa včasi tudi prav ne vejo delati, ar je dobro vzgajati ne lejko delo, se pripravla počasi vzgojni zavod Martinišče, štero moremo vsi podpirati.

— r. —

GLASI

Murska Sobota.

— Sobočke gauge, tak so pravili prekšeni ljudje soham, na šteri so vi-

sili karbidni posvetje patent Dittrich, dokeč je ešče ne bilo elektrike. Te tje-den so te sohe odpravili i Sobota je dobila itaki lepše lice.

— „Sobota se biksa“, je pravo nedavno Goričanec, kda je vido, ka so vno gi škednji puni opeke (cigla) za zidanje. I resan, komaj je odišeo neg, se je začelo v Soboti pali na debelo zidarsko delo. — Zdaj ravno podirajo tudi Števančecovo (Šuškarovo) hišo, štera se je že podirala i je, ar je stala na sredi varaša, prek od apoteke, precu od nekepa delala celo Soboto.

Slovenska Krajina.

— Pot igle. Ivan Kuzma krojaški učenec je pred leti požro po nesreči iglo za koler. Naskori je pozabo na to. Zadnji čas ga je začelo v črevi precu smicati i pod kožov se je s prstmi občutila igla. Operacija se je srečno zvršila. Pa čudno, pri operaciji so najšli ne iglo za koler, nego navadno šivatjo iglo. Tak ešče imenivani nosi edno iglo v sebi.

— Velka Polana. Dneva 20 febr. t. l. se je pri nas vršila lepa slovesnost: dopodne je bila bila blagoslovljena bandera Marijine družbe za mladence, zadvečara pa križna pot, s šterov smo vsi prav zadovoljni. Pri tej priliki nemremo biti zadosta zahvalni vsem ljubim darovnikom v delešnji Ameriki, ki so v našoj cerkvi preskrbeli te lepi kinč. Cerkev je naednok bole puna. Vsem, ki so se trudili: Bog stotero plati!

— Naš misijonar. Č. g. Jož. Kerec, doma s Prosečke vesi v Sebeščanskoi fari, ki so med poganskimi Kitajci kak misijonar, nam pišejo, kak velka preganjanja so trpeli zadnji čas. Tudi nji so mantrali ino na po mrtvoga vrgli pred varaški zid. Sledkar so ji krščenicje spravili na varno. Molimo za nji, da kem prle ozdravijo i do lahko naprej delali za zveličanje poganski duš. Naša sveta dužnost je, da ji z molitvami i tudi ovači podpiramo.

— Dari plemeniti src. Naši dobri Amerikanci, doma z Velke Polane, so nam poslali peneze na 2 zvona, i za to se njim vsi farniki najlepše zahvaljüjemo. Darüvali so po 115 dolarov vsaki: Peter Hozjan, Ivan Hozjan, Štefan Zabčič z ženov, Ivan Tompa, Štefan Tompa, Štefan Litrop, vsi v Chicagi, i Jožef Jaklin Clevelanda. — Presveto Srce Jezusovo naj vsem obilno poplača! Zvonovje so naročeni v Maribori pri zvonolivarni Bühl i bodo že za vüzem v törmu. — Trbe pa nam dosta druge oprave v cerkev, najbolje pa je potrebna predganca. Vüpamo, da se v Ameriki pali z najdejo smilena srca, štera nam bodo ešče naprej pomagala. — Vsi goriimentüvaai darovniki so doma z Velke Polane.

— Z veleposestva v Beltinci nam prihajajo ponovno glasi, da si eden čestnik trdo dene z nešternov drzinov. Zrok tomi so prej čemerje, da na maksimumi i hüpermaksimumi nemre držati telko živine. Mi vse to zbirammo i, či nede tomi konca, javno z imenom pograjamo.

— Naša grobišča. Čüli smo, da v vesi N. ščejo na grobišči (cintori) nekše drevje nasaditi. Da se njim pa ne zgodi tak kak lani, kda so jeličovje pod motiko sadili, je opominamo, da se jeličovje ne sadi pod motiko, nego graj. Pa naj se vnimer malo popaščijo, da nede prekesno. — obad. —

— Velki straj je zbüdilo nekše pismo, štero so najšli v Gančani pri Benkoviči. V njem se najmre nekaj pruti, da vüžge v Gančani 6 hiš. Pismo je pisano jako grdo na papir računске knige. Celo zadevo majo že orožniki v rokaj.

— Topole. Sprotoljetje je tü. Vno gi se veselijo lepoj senci topol kre ceste. Vno gi se nemre včakati, kda že pridejo ednok s kakšega skritoga cepičnjeka lepi mladi sajeniki, da je nasadijo namesto stari posekani. Ali se včakajo? — obad. —

— Zgübleni kinč. Či se dober dijak nemre do konca šolati ali pa či z dobroga postane božen, to je za na-

Romanje v Rim.

Porcijunkula, Sv. Damjan.

Z lehkimi koraki izmoljene duše sva stopala v dolino pod Asisijom. Po tej potaj je hodo Svetnik v svoje najljublenejšo mesto na zemli, k Mariji z angelami, k svojoj porcijunkuli. Po toj poti so ga nesli vsega razboljenoga v dolino, kde ga je Bog, kak je sam rad pravo, rešo s telovne voze.

Pred nama se je razgrnola lepa Umbrijska dolina. Škrjančki so prepevali svojo pesem, lastvice, nekdašnje prijateljice Svetnikove, so v ostri poleta rezale jutrašnji zrak. Nad porcijunkulskov cerkvov je počivala rahla meglica, kak boži blagoslov. Ščepate ciprese, so se kopale v lepoti jesenskoga jutra, štero je Bog z oberočki nasipao med trsje i olive v Umbrijsko dolino. Bratje črički so popevali Stvoritelji svojo jutrašnjo hvalo.

Mučec sva šla, kak da ne bi vüpala motiti eden ovoga. Frančišek je iz davne pretečnosti i z nebes gučao z dušami i bi škoda bilo v te nebeške glase mešati zemelske reči.

Opravila sva potrebno za brate romare i je počakala na kolodvoru. Nikaj so ne bili prekšeni kak prle;

na obrazaj so kazali nekše skrivnostno hrepenenje. Tudi njim je govorio v duše Svetnik, Frančiška so čutili v srci.

Šli smo gledat spomenike, ki gučijo od njegovoga življenja. Na sredi veličastne cerkvi, štero ravno zdaj dozidavlejo, stoji mala cerkvica, nekdašnja kapelica Marije z angeli, ali kak se je imenüvala po malom falačeki zemle, na šterom je stala, porcijunkula. Tü je ministrirao Frančeško Bernardone, sledkaršnji Frančišek svetnik. Tü je dablao vno ge milosti i odpüstke za sebe i svoje, med temi so najbolje znameniti porcijunkulski odpüstki. Tam se dobijo za vsakše obiskanje te male kapelice. Proso sam je za vno ge drage mi osebe.

Na desno od porcijunkulske kapelice, stoji v istoj cerkvi mala hižica, v šteroj je Frančišek mro. Na oltari v njoj je v krasnom omareci njegov pojas, šterim se je opasao, potom, kda je v porcijunkulskoj kapelici čüo evangelij »Ne jemlite zlata, ne srebro v svoj pojas«, i je itaki vrgeo svoj lepi pojas vkrej i ga zameno s konopnov vajatjov. To je bilo 24. febr. 1208, kda je vrgeo ves obleč vkrej i se je oblekeo v svojo robato halo, poklekno na tla, küšno zemlo i se zaročo s

svetim siromaštvo rekoč: »Najšeo sam zaročnico.«

Frančiškan, klosterski pater nas je vodo v ogracek, kde čuvajo različne spomine na Frančiška. Tü raste ščipek brez trnja. Svetnika so mantrole velke skušnjave, vrgeo se je v ščipkov grm, da bi zbadani od trnja bole gvišno obladao. Grm se je vsega trnja osipao, Frančišek pa je bio ozdravljeni. V spomin gojijo bratje ešče dnesden ščipek brez trnja. Par listov nama je podelo pater v spomin. Na sredi ograceka je Svetnikov steber, ki na umetniški način predstavlja, kak se on pogovarja z ednov ovčikov. Na konci ograceka pod zidom zdajšnjega samostana kažejo tesno votlino v ednoj pečini, kde je navadno molo i popevao. Na tom prostori je popevao skoro oslepnjeni Svetnik tudi svojo „Sunčno pesem“:

Ti najvišešnji, najzmožnejši, dober Gospod

Tebi vsa čast, hvala, dika i vsa blaženost,

Štere si vreden le Ti, Najvišešnji, A človek je ne vreden, da Te imenüje.

Bodi hvalen, Gospod, z vsemi svojimi stvarmi.

Ešče oddihavle to zidovje Frančiškova duha i pri spomini na to

občüti duša „Sunčno pesem.“

Škoda da smo se po obedi že morali naprej pelati! Hitro ešče nazaj na breg, v Asisi na grob sv. Klare i k sv. Damjani.

Hitri korakov sva stopila na sredino varaša. Cerkev ravno popravljajo za bližajočo se 700 letnico sv. Klare. Pot naj je vodila za oltar. Skoz železno mrežo vidiš telo svetnice, popunoma črstvo. Bila je pri grobi za mrežov edna sestra klarisinja; prosila sva jo, naj položi najna čisla v roko svetnice, da bova je mela za spomin.

Hitro sva drobslanila naprej k sv. Domjani. Pot vodi sköz nasade olive. Sunce je pripekalo, črički so čričkali kak za stavo, tam v temnom veji ščepati cipres pa so čivkali vrabli. Tak nekaj je moralo biti, kda je hodo Svetnik po tej okročeni potaj, pomagao delati na poli i med delom oznanjüvao reči bože.

Sv. Damjan, kelkokrat sam čteo od tebe, kak te popravla Svetnik, ar je ne razmo glas boži, da naj popravlja cerkev, ar se že podira. Cerkev je ostala nespremojena, tak kak je bila v Frančiškovom časi. Njena priprostost napravi na gledalca globoki vtis. Ta cerkev je znamenita za to, ar je tesno vezana z začetkom Frančiškova du-

rod zgubljeni kinč. Kelko dobroga lejko včini za narod eden zošolani človek či je istinsko dober. Či je pa pokvarjeni, brezverski, te je pa škodlivi. Zato rešujmo mladino, pomagajmo našemi dijaštvu. To včini tisti, ki v kakšokoli formo pomaga Martinišči, štero šče biti rešilna ladja za dobre katoličanske dijake. Zdaj je lepa prilika za to. Kūpi si srečke.

— **Popravek.** Z ozirom na notico „Čudna meteličnost“, štero smo v našem listu št. 11 od 13. marca 1927 objavili, smo dobili sledeči popravek: Ni res, da zadeva že pol leta leži pri glavarstvu v Dolnji Lendavi, res pa je, da zadeva ne leži pol leta pri tukajšnjem uradu in je tudi res, da na tukajšnji urad v zadevi vobče ni došla nikaka prijava ali tožba. Za reševanje takih sporov po obstoječih zakonih ni pristojna politična oblast, ampak sodišče. Z odličnim spoštovanjem srezki poglavar: Kandrič.

Država.

— **Naš krao i kralica** sta minoči teden odpotovala v Bukarest, glavni varaš Rumunije, odnet pa odideta na Francosko. Po ustavi, kda odide krao kama v države, pride njegova oblast na vlado (ministre.) Kraljeski par nameravle — kak pišejo listi — ostati dugši čas zvuna države.

— **Vkano je** za 60 jezero din. nekš neznan človek edno posojilnico v Maribori. Prineso je ček s pravim pečatom ednoga trgovca, šteroga so nlemitaki v plačali. Sledkar se je zvedilo, da je to vkanlivi pečat bio.

Svet.

— **Morska sol.** V morji se nahajajo nezmerne vnožine soli, da dobi od nje telko vode preslani tek. Amerikanci, ki si majo čas glave tretji z vsefele dugovanji, so v novejšem časi zračunali, da, či bi se vsa morja posušila, bi ostalo na dne telko soli, ka bi vso zemlo lahko pokrili s soljov v 60 metrov debeloj plasti. Či pri tom premislimo da zemla meri 510 miljo-

nov kvadratni kilometrov, te si približno lahko predstavimo, kelko soli je v moriji.

— **Velki potres.** Na Japonskom so meli 8. toga meseca velki potres, šteri je trpo tri cele minute. Po varšaj je nastanolo velko zburkanje. Ljudstvo je bežalo na pole. Na večih mestih je nastao ogen. Škode je na milijone. Do 5 jezera ljudi je najšlo med rušinami podrelih hiš svojo smrt.

Svetovna politika.

Boji na Kitajskom. V zadnjem časi mamo vse puno nasprotstev med posamičnimi državami, a največ pazljivosti pa zbūdjavle nasprotstvo s Kitajskov i med Anglijov pa Rusijov. Čiravno, ka na Kitajskom na znotra vre, pa vendar, kda trbe nastopiti proti tühincem, so vsi edini. Razločne države, največ evropske, so si znale od sredine pretečenoga stoletja pridobiti na Kitajskom vnož politične i trgovske vugodnosti. Tak carino za uvoženo blago nešterne države ne plačujejo po cenaj, štere valajo poprek, nego po posebni pogodbi. Druge države so dosegnole tudi to, da je v tej zadevaj sodijo njihova lastna sodišča. V posamični varašaj, šteri so za trgovino važni pripravniki, so si pridobili cele dele varaša v svojo last, kde majo za varstvo svoj ljudi nastavleno lastno vojaštvo. To oponašanje tühincov, kak da bi bili na svojoj lastnoj zemli, je v kitajskom narodu zbūdilo odurjavanje do vsega, ka je je tühinsko i v zadnjem časi so nastopili savražno proti tühincem, posebno proti Angležom. Bojna nevarnost med Kitajskov i Anglijov je za zdaj toti odpravljena, vendar so morali Angležje Kitajcom že vnož štero pridobitev odstopiti, pa morajo biti pripravljeni ešče na več.

Kak na Kitajskom, tak mora Anglija čuvati svoje haske proti Rusiji. Že prle sta si nikaj ne bile tevi državi zdobra, v zadnjem časi pa so se odnošaji med njima jako poosttrili. Glavni vzrok svaje je predvsem raz-

nosili betežno svetnico vsaki den, da je skoz njo vidla na oltar i bila navzoča pri svetoj meši. Tü ešče čuvajo tudi zvonec, s šterim je svetnica svoje sestre pozavala k molitvi.

Ednok so prišli pred samostan Törki i ga šteli oropati, sestre pa odeg-nati v robstvo. V velkoj nevarnosti so sestre zavupale v Boga i v te namen molile. Törki so že plezili po zidi gor. Zdaj ide prednica sv. Klara v tabernakel, vzeme Najsvetejše i je nese skoz edne dveri na zvunešnji zid samostana. To je melo čudoviti hasek. Törki so se prestrašili, nekša skrivna moč jih je držala vkrej od svetoga mesta, monštranco, v šteroj je Svetnica nosila Svestvo ešče zdaj kažejo.

Pridoč nazaj v cerkev, sva molila, nato hitri stopajov v dolino k obedi i odhodi.

Pred odhodom smo romarje štiriglasno popevali naše slovenske pesmi, na čudivanje vsem Italijanom.

Vlak, ki je stao na vročem taljanskem sunci, je bi tak vroči, da te je zapeklo, či si ze dotekno železa. Pa zdaj smo vročino ležej prenašali, vej smo bili v rojstnom kraju potrplivoga sv. Frančiška.

(Nadaljevanje pride.

širjanje boljševišta po angleški kolonijaj i indri. Angležje bi radi kak nekda Napoleon, v samoj Moskvi včili boljševike evropskoga zadržanja, pa dnes so drugi časi i so se omejili le na politični boj.

Dari.

Dari na Martiničje. Na gostovanji pri Lapoša Ign. v Satahovcih 202 din., pri Jablanovci v Satahovcih 150 din. Vsem Bog plačaj!

Zahvala. Na veliko-polansko cerkev so poslalali Horvat Matjaš 135 dolarov, štero so nabrali med dobrimi rojaki v Clevelandi, i to so darovali: Horvat Matjaš z Brezovice 50 dolarov; po 10 dol.: Jaklin Jožef, Vuk Jožef Polana, Prša Ivan Trnje; po 5 dol.: Gerič Matjaš Polana, Režonja Janoš Renkovci, Balažek Matjaš i Kovač Martin Odranci, Čeh Fr. Nedelica, Koren Štefan Turnišče; po 3 dol.: Ftičar Štefan Hotiza; po 2 dol.: Gerič Štefan Gomilica, Hozjan Martin, Kramar Štef., Horvat Mihal Hotiza, Žerdin Januš Polana, Rok Embreus Odranci, Zadravec Jožef Nedelic; po 1 dol.: Aga Tkalec, Mera Horvat Trnje, Frank Zadravec Turnišče, Mara Smej, Frank Golinar, Matjaš Kavas Odranci, Luj Horvat Presika, Martin Sobočan Hotiza. Vsem darovnikom se lepo zahvali župnijski urad v Vel. Polani.

Nekaj od elektrike.)*

K božiči pretečenoga leta je dobila M. Sobota električni posvet. Večina ljudi je žmetno čakalo dneva, kda prvič zagorijo v njihovi hišaj električni posveti; bili so pa tudi ljudje, ki so se elektrike bojali. Ar pa se more bojati elektrike samo človek, ki je ne pozna, ali pa si ne ve z njov prav djeti, se nam vidi potrebno spregovoriti od nje par reči.

Ka pravzaprav elektrika je, ne vemo. Vučenjaki so jo dosta študirali i preiskavali, ali dozdej je ešče nihče ne mogeo za staono odgovoriti na pitanje, ka je elektrika.

Ne je pa težko elektriko narediti. Zenske jo delajo vsaki den, pa tudi moški, ki majo duge vlase z ebolitnim¹⁾ glavnikom. To se bo vidlo prvi hip mogoče komi malo čudno, pa sprevidi naskori, da je to v istini tak.

V naslednji vrsticaj ščemo čitatelom pokazati, kak si lahko vsaki sam z domačimi dugovanji naredi elektriko. Što šče prav dobro spoznati. naj vkupno z nami kuša, to je, napravi vse to, ka tü povemo.

Narežimo si prav male falačke papira (sühoga zobovoga stržena, lahko slamo ali kakših drugih lehkijh predmetov). Nato voščimo süho, nakeliko segreto glažoveno palico (cilinder od posveta, drogno i visoko kanto ali kakšo drugo bole dugo i i drogno glažoveno reč) s svilenov krpov (vunenov krpov, kožuhovinov) i nato palico počasi približavlimo papirčkom. Vidimo: glažovena palica že od precijaleč privleče falačke papirja k sebi, kda pa se palice doteknejo, pali odskočijo od nje.

Glažoveno palico smo voščili s svilov; s tem je postanola palica zmožna, da je papirne falačke potegnola k sebi; kda pa so se papirčki palice doteknoli, jih je pali odbila.

Či voščimo palico pečatnoga voska s svilov (volno itd.) i palico približamo papirčkom, opazimo isto.

Palica je teda zmožna zdignoti papirčke. Če ščemo mi zdignoti kakšo reč s stola, moramo za to rabiti moč roke.

Z voščenjom smo teda zbūdili v dugovanjaj nekšo moč, štera papirčke privlači in odbija. To moč imenujemo električno moč.

Dugovanja, štera privlačijo druga lehka dugovanja, pa je po dotiki pali odbijajo, imenujemo električna dugovanja ali tela.²⁾

Pa ne samo glažovina in pečatni vosk, tüdi vsa druga tela postanejo z voščenjom električna, sežna nešterna bole druga menje. Najboljšivi snovi za napravlanje elektrike z voščenjom pa sta glažovina i trda smola.

Ta prikazen, da najpre voščeno telo privlači i odbija lahko dugovanje, so opazovali najpre, okoli l. 600 pred Kristusovim rojstvom, Grki na jantari³⁾, šteroga so imenovali elektron; tüodnet tüdi zvirareč elektrika.

V kmici pa opazimo ešče to:

Či voščimo glažoveno palico prav močno, se palica sveti. Če približamo palici prst, preskoči na nje-ga mala električna iskra s prasketajočim šumom. Iskra i šum sta tem močnejšiva kem bole smo palici voščili.

Po tom znanji si že lahko razložimo, ka smo pravili gori v tretjem odstavki. Pri česanji se vošči glavniki od vlasi i postane električni. Či češemo tople, sühe vlase, lahko vidimo, kak se vlasje ježijo pa idejo za glavnikom: glavniki je privlači. Čujemo lahko tudi, či dobro poslušamo, slabo prasketanje i v kmici moremo celo opaziti male električne iskricice.

*) Opomba člankarja: Čitatelji naj blagovolijo te članek od elektrike shraniti, ar de sledilo ešče več člankov od elektrike i ji brezi te razlage ne-de mogoče razmeti.

Škodilo pa tüdi vnožšteromi učitelji, ki toti elektriko pozna, nede, či si shrani vse članke od elektrike, štere bodo prinašale »Novine«, da bo vido, kak se more s priprostim sredstvi podati nekaj najvažnejšega in najpotrebnejšega znanja od elektrike.

1.) Ebonit je kavčuk, šteromi je primešano približno 50% žvepla. Kavčuk je pa posušeni mlečni sok razločnoga v prav vroči kraji raztočega drevja, šteri je jako gibki. Ebonit je čarne barve in je podoben roženini.

2.) Od magneta pa znamo, da pritegne k sebi nešterne druge snovi, ali ne pusti jih več.

3.) Jantar je okamenela smola razločnoga iglastoga drevja, štero je rastlo pred več jezero leti. Je žute i in rjave barve. Iz jantara so narejene n. pr. nešterne cevke za cigarete (cigaretlin špici).

Pri UPRAVI VELE-POSESTVA V

RAKIČANI se nahajajoči polnokrvni žrebci iz Lipčanske žrebarne se dajo za letošnje leto intesentom na razpolago. Prijave pri upravi v Rakičani vsaki den.

hovnoga življenja. Kda ga je Bog po svojoj milošči pozvao k bogšemi življenji, je v toj cerkvi najše miren kotiček, kde se je lahko zmolila njegova duša. Ne predaleč, ne preblüzi varaša v sredini goric i olivkine nasadov stoji dragi spominek na Svetnika.

Itaki pri vhodi na pravo roko v malo kapelici stoji razpetje, pred šterim je Frančišek jokajoč premišlavo Kristusovo trpljenje. Nekaj čudovitoga je glava raspetja. Či jo pogledneš nekelko od desne strani, vidiš obraz pun grozovite bolečine i trpljenja, od prednje strani kaže mirno trpljenje, od leve pa veličastvo na križi zmagajočega Kristusa. Vsa podoba je takša, da mora človeka genoti, či ravno bi kamenteno srce meo.

Prijazen brat naj je pelao v nekdašnji kloster. Tü je sv. Klara, štera je bila s Frančiškom v bližanjem rodi, nastavila s njegovov momočjov red klarisinj. Poleg cerkvi je stara kapela, kde so sestre pod vodstvom sv. Klare opravljale svoje dnevne molitvi. Vsa oprava je ešče s tistoga časa.

Po vozki stubaj smo prišli na prvo nadstropje (štok), kde je bio pravzaprav kloster. Na levo stran ober kapele je ešče zdaj odprtina, kama so

Pošta upravnštva.

Ropoča 74. Anton K. Mi Vam Novine redno pošlemo vsaki teden. Če ne dobite, pozvedite na pošti. **Gor. Lendava.** Kovač J. v 8 št. Novin z dne 20. febr. sa nam je vrinola pomoča. Pošta za Vas se mora glasiti sledeče: pri S. Janoš 30 din. štere ste poslali iz Osijeka, kak naročnino na 1925 leto smo prejeli dne 2. X. 1925. s tem je bila poravnana naročnina za 1925. leto. Na 1926. leto ste poslali po čeki 15 din. Dužni ste na 1926. leto ešče 20 din. **Žižek Mihal lžekovci.** Menši falatje bodo k odaji, pa se že zdaj lahko zglasite za nje.

Prekusnice.

Cigan. Na cesti v blati stoji cigan kre svojega konja, šteri nikak nešče z mesta iti. Tukeo, mlato ga je, da je od klūke dlaka letela, pa zama. Kmet ide proti i se njemi živinče zmili.

„To maš, cigan“, vzeme z turbe prpeo. Zmeni ga pa napisli konji v frklē, vej de že pelao, gda de ga grizlo. Povedano — včinjeno. Pa glej, ka kmet sam ne bi mislo, konj strašno zbreše se strga cigani z rok i beži. Cigan stoji kak zabezeknjeni, meglā za konjom, nanč ga je več ne vido. Tužen gleda v zemlo i erče kmeti: »Dōnte ga, dōnte, drūgo polovico meni v nos, da ga te dojdem!“

Samo on je znao. „Ajtek. ajtek, gospod vučiteo so me pa nekaj pitali, ka je nišče zvūn mené ne znao.“ No sinek, ka so te pa tak žmetnoga pitali!“ „Našo hižno numero.“

Največ je trpo. Po svetovnoj bojni so se znajšli konj, jūnec i oseo. Konj pravi najpre: „Jaz sem največ trpo v bojni, mogeo sam žmetno voziti.“ „Tudi jaz sem vozo“, pravi jūnec, „poleg toga pa sam ešče morao meso davati za hrano“. To je vse vkūper nikaj, se je razkoračo oseo: „Jaz sam največ trpo; nas osle so djali na komando, da smo vodili bojno.“ — Diffilierung, rechts schaut!

Najbogše vrastvo. Kmet je poklačo varaško gospo na kurečem oki na nogi. Gospa njemi je takše „gospocke“ povedala. „O guspa, ne zamerite! Povem vam, kak najlezej zgūbite to kurečo oko.“ „Kak?“, ga pita milostliva. „O, to je jako lelko delo, guspa. Vō si je vrežite, denite v ūdi žep pa je najlezej zgūbite.“ Zdaj pa je mogeo gledati, kde so najbliže dveri.

GOSPODARSTVO.

Sviloreja v Sl. Krajini.

Sviloreja bi lahko našemi ljudstvi donašala za primeroma mali trūd lepe dohodke. Pred okoli 20 letmi so kušali pri nas gojiti sviloprejke. Ar je pa tistoga hiba ne bilo zadosta malinovoga drevja, je sviloreja hitro zaspala.

Zdaj, kda, kda mamō iz tisti časov več doraščenoga malinovoga drevja, bi se dalō te začeto delo nadaljavati. 20 let staro drevo da poprek od 50 do 100 kg. listja na leto. S tem

listjom se da zgojiti edno gnezdo sviloprejkini belčic, ka da za odajo od 4 do 6 kg. svilobub. Kg. svilobub pa košta od 50 do 100 dinarov. Či ma što na priliko 10 dvajsti let stari malinovi drev, pridela s tem do 60 kg. svilobub, ka predstavlja vrednost do 6 jezero Din., to je za trūd nekaj namali več kak ednoga meseca (aprila i maja, kda ešče ravno nega preveč polskoga dela). Vse delo pa lehke opravljajo deca, samo nekaj starejši mora biti, da na nje pazi.

Što si šče zagvišati lehki dohodek, naj nasadi maline, ali za zdaj poseja malinovo seme i v peti letaj de žeo prvi sad. Prostora je zadosta i tudi primeren, podnebje pripravno, ljudstvi pa jako potrebno. Okrajno glavarastvo v M. Soboti je te dneve razposlalo malinovo seme na vsa šolska vodstva z navodili, kak si trbe z njimi djati. Seme (belice) sviloprejk lahko dobi vsaki zobstom (nekaj namali) pri g. Ščuki, profesorji na drž. realnoj gimnaziji v Soboti, na šteroga se lahko vsaki obrne (vsakši ponedlek od poldesete do poledenajste vōre). Pridelane bube kŭpŭje država po ceni, štero obloči vsako leto sproti po cenaj, kakše so na svetovni tržiščaj.

Oene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 300 Din., žita 225 Din., ovsā 165 Din. kukarice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din., **Živina:** Govenska v Ljubljani kg. 8—10 Din., teoci 10— Din., svinje 15—16 Din. **Krma:** Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 74 par, Schilling 8 D. 10 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 18 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 23 p., Švicarski frank 10 D. 94 Taljanska lira 252 D.

Prekmursko kat. podporno društvo sv. Iva-na Krstitela.

št. 13. spadajoče pod družbo sv. Drūžine. Drūštvo je ustanovljeno 15 septembra 1920 1. in je najbolše za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavarŭje se lahko od 250 do 500 dolarov. Moški in ženske od 16. pa do 55. leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačŭjejo vsi po ednoj ceni 15 centov na en mesec, a starejši pa po svojoj starosti, ŭči se mladi da notri menje, čī starejši več. Seja je vsakšo 4. nedelo v meseci ob 2 vōri popoldne v Cerkvenoj dvorani sv. Štefaua, Lincoln, št. po 22. Pl. V slučaji poškodbe član ali članica dobijo za 6 važnejših operacij 75 dol., za zgūbo ednoga oka 100 dol., za 2 oke 250 dol., tak ravno za roko ali nogo čī je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali na nogi 50 dol. Odborniki za leto 1927. so sledeči: Predsednik: Ivan Horvat 2050 W. 23 rd, St., [podpredsednik: Martin Gabor, tajnik: Štefan Foys 1929 W. 22 nd. Pl., blagajnik: Ivan Denša 2730. Arthington St, zapisnikar: Marko Vouri, nadzorniki: Števan Horvat, Matjaš Hajdinjak in Mihal Haklin, Drūštva voditeo: Janoš Hren, vratar: Števan Kreslin.

Mali oglasi.

K odaji

je v Beltinci, na glavnoj vulici Špieglarova hiša, štera obstoji iz velkoga prostora za trgovino, stanovanje s tremi sobami i vsakovrstnimi gospodarskimi hrambami. Več pozvedite pri: vdovici LEOPOLDA ŠPIEGLER, Marcali (Somogy m.) Magyarország.

Majala krema

ie najbogše sredstvo za gojenje kože, lica i rok. Napravi kožo belo, odstranjuje vso nečistočo, piščajce, rdečico, jetrhe i sunčene šblinte. Dobī se v apotekaj i drogerijaj. Glavno skladišče: APOTEKA K SV. TROJICI, Dolnja Lendava.

Oda se gramofon

jako glasen s 36 ploščami — pripraven za gostilničarje. Pozve se pismeno ali ustmeno v Odrancih, gostilna GABOR.

Pianino ali glasovir

kupim takoj proti gotovini. DOLENC, Maribor, Loška ul. 5.

K odaji so

edna kravja kola v dobrom stanu pri MARIČ MIHALI v Murški Soboti št. 219.

K odaji

sta dva „Singer“ mašina za čevljare malo nūcaniva. Što šče kŭpiti je po fal ceni dobi pri PILOI JANEZ v Čekečkoj vesi.

K odaji

je lepo imanje v Bučecovci, štero obstoji s 5 oralov pola, travnikov, hiše i škednja. Prednjen hram je pokriti s črepom. Poizve se pri FRANC LOVENJAKI, Bučecovci, p. Križevci št. 16.

NAZNANJAM

cenjenomi občinstvi, da vsake vrste

ponošeni obleč

kŭpŭjem i tržim. Cenjenomi občinstvi se priporoča SIMONKA JOŽEF, D. Lendava štev. 96.

Podpirajte

„NOVINE“!

NA ZNANJE

polskim delavcom, ka so vsikdar Palatinovi delavci najbokše zaslužili na drž. imanji, tak tudi bode ešče letos. Ki se šče pogodi lejko se pogodi, kama niemi bode blže, pri nadzorniki Štefani Trstenjaki iz Gorice, ali pa odspodi podpisanom paleri. Potrebujem ešče par nadzornikov i osem dobri vertinji.

Delavci, šteri so slabi prižobŭteli, si lejko naročijo i si leder lejko preberejo z kakšega ščejo po nižioj cejni njim niti šujster ne napravi, pa samo tam plačajo, gda že zaslužijo. Tak deklet, štere bi rade do vŭzma lejpo obŭtel mele, naj se paščijo pogoditi za marof Kozjak in Širino. Za Širino paler Hakl Janoš z Bodonec, za Kozjak paler Palatin Šandor z Pečarovec.

K ODAJI

je s proste roke vsaki den v Žiškoveci s 3 sobami, kŭhnjov, kamrov (spaiz) i pivnicov edna

gostilna,

k šteroj ešče spadajo na travreze velbane štale za 30 glav živine, 1 gŭmno za goste i domači poseo, 4 hlevovje, 1 drvarnica, ogrāček i 2000 kvadr. klastrov sadovnjaka. — Naslov: ANA ARTNER, Žiškovec, p. Vratišinec, Medjimurje.

Cepljeno trsje

samorodno Jorkamadero, to je črnina kak Clinton, več jezero falatov oda trsnica, MATJAŠ KUKOVEC v Trnovcih štev. 43., p. Sv. Tomaž pri Ormožu. — Konkurenca nemogoča. —:

K ODAJI

je lepo imanje 5 plŭgov zemle, hram je zidani, s črepom pokriti i z velkim sadovnjakom. Cena se pozve pri JOŽEFI VRBNJAK, Iljašovci, p. Križevci pri Ljutomeru.

Naročnina ino oglasi se sprejema jo za „Novine“ pri

I. HAHN	ERDOŠI
trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščinami.	BARNABÁŠ
Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.	trgovci z papirrom igračkami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

PRODAM

mojo moderno zozidano, z vodovodom, lepo kopalnico in acetilensko lučjo opremljeno

hišo in posestvo,

kakor tudi kompletno pohištvo za obedovalnico.

HORVATH KAROLY notaruš vp.
V ROGAŠOVCIH (Sv. Jurju) Prekmurje.